

Seda üteldes tõukas tema lootuslik kalbalt, ja natuke aega pärast seda leikas terge weike paat kui ujutooni laenetest läbi, et west aga sibises. Mõlemad wõerad mehed waatasid teraselt seda kohta, kus nende laew eile wigaselt saanud ja wiimaks alla waonud! Kaupmees kahises kõige enam üht lasti, kus palju kallid asjad sees olid olnud. Kalamees tõukas, et kui neil ial wõimalik põhja waonud laewa wara mereft wälja kiskuda, siis kaupmees oma kätte pidi saama. Teine wõeras mees ei rääkinud omast sõandinud kahjust sõna, waid istus paadi otsa peal ja kirjotas mõned sõnad oma tasko raamato sisse, mis siis jälle pöue pistis. Kes tema oli, seda ei teadnud kaupmees ega Hindrit.

Rohkest kolme tunni aea pärast jõudsid nemad jenna alewiksesse, kuhu kalamees neid tõutanud wia. Siin oli weike sadama wiisi warjoline ase, kus mito weiked kauba laewad ankre kõie otsas kinni seisd. „Siit wõite õlpsalt woori laewa leida, mis teid Helsingi wiib,“ ütles kalamees, kui paati kaldale sõudis.

Kaupmees tõmbas, kui kaldale olid astunud, raha kuro taskust wälja, kus sees kulda ja õbedat oli, ja andis kuro kõige rahaga tükkis wana kalamehele, tänas siis lalka tergitades ja jumalaga jättes, offego oleks tahtnud ütelda: mina olen kui auus mees oma eest küllalte maksnud! — Wõib olla — ja meie arwates näitab, et kaupmehel selle mõttega õigus oli; sest igamees oskab ise oma

inda kõige paremine arwata ja teab, kui palju tema wäärt on. Dopis teistwiisi kombes olid teisel wõeral mehel. Tema akkas tänadas kalamehe kaela ümbert kinni ja ütles pisaräs filmaga: „Teie nimi, auus wäärt mees, on mino südamesse kirjutud, kust teda midagi ei saa kustutama; ei mina teid ial enam ei unusta ja loodan aega mööda teile tegude läbi ülestunnistada, et teid meeles pidasin. Sel korral ei ole mul küll mitte wõimalik teile waewa tassuda, mis meie pärast nägite; sest kõik, mis mul kaapas oli, magab laewaga mere põhjas.“

Wana kalamees, kes tännini mitme inimese elosurma kiskust Sumala abiga peastnud, ja rohkest niisugusi tänamisi ju lubbadusi oli kuulnud, mis juures tema ikka endisel kombel kehwas meheks jäänud: pidas siiski tundmata wõera mehe tänamise kombeid oopis teiselt, kui need olid olnud, mis tema muu peastetud meeste suust kuulnud. Sest tema luges wõera mehhe filmist, et iga sõna südamest tõusis, mis keele peale kerkis. Mandlekul ja ärdal meelel wõttis tema wõera mehe pakkutut käest kinni ja ütles:

„Armas herra! ma tahaksin hää meelega teie käest üht asja paluda, — aga ärge pange pahaks, kui mina paremine ei oska, — sest mina olen üks õppimata liht inimene ja ei tea, kuidas kõige wiisakamalt teile palwet ja spowimist pean awaldama?“

„Räägi julgest ja kartmata, hää mees!“ ütles wõeras: „mina tõutan sulle, enne kui palwet olen